

DANSK

FIRMAIDRÆT

UDGIVER: DANSK FIRMAIDRÆTS FORBUND

Bemærkelsesværdig Idrætsmærke-bedrift af en firmaidrætsklub!

*C&G's Idrætsklub præsterede 106 idrætsmærkeprøver i 1958 — og vandt Prins
Axels Idrætsmærkepokal.*

Hvis man lægger mere ind i det arbejde, der gøres inden for firmaidrættens rammer end blot dette at lave nogle lokale fodboldkampe med den spænding og fornøjelse, som dette indebærer, *kommer man ikke uden om idrætsmærkearbejdet!* Vil man virkelig for alvor være med til at bringe idrættens bedste gaver ud i videre kredse, bør man tage idrætsmærkearbejdet op!

Men det er noget nær en historisk kendsgerning, at dette er en svær opgave! Utallige forsøg er gjort af klubber og organisationer på at „popularisere“ idrætsmærket — og fra idrætsmærkebestyrelsens side har det heller ikke manglet på opfordringer — men det er svært!

Enkelte af DFIF's organisationer har allerede gennem nogle år arbejdet med idrætsmærket, specielt da i forbindelse med atletikken, og blandt disse kommer de to københavnske organisationer med deres efterhånden vel udbyggede organisationsapparat forrest i rækkerne.

KFIU har gennem nogle år haft „Prins

Axels Idrætsmærkepokal“, som klubberne kæmper om „på idrætsmærker“ efter ganske bestemte regler, der skulle give talmæssigt små og store klubber lige store chancer. Der er på denne måde i de senere år præsteret mange fine resultater, men en rekord, som formentlig får lov at stå i nogle år, har C&G's Idrætsklub præsteret i 1958, hvor man alt i alt havde 106 medlemmer at tage idrætsmærket.

Som et udtryk for beundring for denne særdeles bemærkelsesværdige præsta-

1

NR. 1 - FEBRUAR 1959 - 2. ÅRGANG

tion foretog hans kongelige højhed *Prins Axel* fornylig pokaloverrækkelsen personlig ved en sammenkomst i Crome & Goldschmidts direktionslokaler — og det er dette festlige øjeblik, forsidebilledet gengiver. — Billedet har særlig interesse for DFIF, idet det er DFIF's kasserer, *H. Agerstov Pedersen*, der i sin egenskab af formand for C&G's Idrætsklub modtager pokalen. I baggrunden ses til højre formanden for Idrætsmærkebestyrelsen, gymnastikinspektør *Poul Jørgensen*, og til venstre KFIU's formand.

— Skal vi lige nævne, hvad Idrætsmærkebestyrelsens formand fastslog i sin tale: at C&G's idrætsmærkeresultat overhovedet var det bedste indenfor dansk idræt i 1958!

Dansk Firmaidræts Forbund gratulerer C&G's Idrætsklub med det fornemme resultat — som på sin vis kaster glans over al dansk firmaidrætsarbejde!

Ny sekretær

På repræsentantskabsmødet blev det som bekendt overdraget bestyrelsen selv at finde frem til en egnet mand til at besætte sekretærposten i DFIF, da den blev ledig med så kort varsel, at det ikke til mødet var lykkedes at finde en efterfølger for Kjeldsen.

På bestyrelsesmødet den 25. januar præsenterede forretningsudvalget *Rich. Janner* for den øvrige bestyrelse, der godkendte Janner på posten som sekretær — og bød ham velkommen til arbejdet!

Rich. Janner, der er ansat på FDB's hovedkontor i København, har gode forudsætninger for at bestride sit nye job. Han har gennem mange år arbejdet indenfor firmaidrætten, specielt indenfor FKBU, hvor han en tid var medredaktør af „Firmasport“ og stadig f. eks. refererer FKBU's større møder. Han er redaktør af FDB's lokale medarbejderblad — og så er hans bedste kvalifikation på den nye post vist da faktisk den, at han ikke forud er engageret i lokal-unioners ar-

bejde, men faktisk kan hellige sig arbejdet indenfor DFIF! Altså: med interesse og indsigt i firmaidræt — og ikke engageret andetsteds... han er nærmest et fund! — Vi ønsker ham også her god arbejdslyst! Der er nok at tage fat på!

Og noget af det første bliver at fremskaffe et billede af sig selv til dette blads næste nr.

**DFIF's
hæders-
tegn
tildelt
Henry
Klein**

På DFIF's bestyrelsesmøde den 25. januar 1959 vedtoges det enstemmigt efter indstilling fra den øvrige bestyrelse i „Danske Jernbaners Idræts- og Fritidsforbund“ at tildele DJIF's formand, pakhusmester *Henry Klein*, dansk firmaidræts højeste udmærkelse, DFIF's hæderstegn.

Henry Klein, der i sine yngre dage var en fremragende idrætsmand, og for hvem interessen og kærligheden til idrætten holdt sig usvækket gennem årene, har været formand for DJIF fra dette forbunds start i 1946 — og været det en god formand, hos hvem idealisme og sund sans altid gik hånd i hånd! Under hans ledelse har DJIF udviklet sig til en vidt favnende aktiv institution indenfor det danske jernbanevesen, hvor man fra alle sider agter DJIF for dets indsats indenfor den store personalestab — og man kan kun følge *Klein*, når han mener, at denne indsats også var større økonomisk støtte værd, — og håbe med ham, at den kommer!

Med DFIF's hæderstegn følger de bedste ønsker om fortsat arbejdslyst for DJIF's sag!

Til firmaidræts-lederkursus i Middelfart i St. Bedagsferien

Allerede på repræsentantskabsmødet røbede forbundets formand lidt om planerne for et udvidet lederkursus i 1959, og emnet var genstand for en del — interesseret — diskussion.

På bestyrelsesmødet den 25. januar redegjorde Agerbæk lidt mere for planen, som forretningsudvalget siden har arbejdet med.

Selve indbydelsen følger ud til organisationerne, såsnart de sidste enkeltheder er fastlagt, men lad os alligevel her nævne lidt om det spændende arrangement:

Det foregår altså fredag den 25. april—søndag den 27. april i Middelfart, nærmere betegnet Folkeferies skønt beliggende bygningskompleks lige ved siden af „Hindsgavl“. Man begynder fredag ved 10-tiden (med ret til at ankomme allerede torsdag aften) — og regner med at slutte af lige efter middag om søndagen. Men i mellemtiden har man haft nok at bestille. Foreløbig ligger fast: et foredrag om „lederproblemer“ og et foredrag om „foreningsteknik“. Endvidere et lægeligt foredrag og en stor „rundbordssamtale“ om „Firmaidrættens mål og midler og placering i forhold til den øvrige idræt“. Dertil: „orienteringssporten — en oplagt firmaidræt“ (foredrag med efterfølgende tilpasset øvelse ude i naturen!). Og så altså et eller to andre aktuelle foredrag. Og til dette rent saglige naturligvis god tid ind i mellem til kammeratligt samvær — og vel også lidt tid til „sightseeing“ — Lillebæltsbroen ved nat o. lign.!

Til deltagelse indbydes — altså inden længe — 2 mand fra hver organisation, og prisen for disse bliver så ringe som 25 kroner alt inklusive, altså også rejsen på de i forbundet gældende vilkår. Yderligere deltagere *kan* anmeldes, men da på egen, evt. lokalorganisationens, regning — og under forudsætning af, at der er plads . . . her vil altså reglen gælde, at den, der kommer først til mølle

Som foreslået på repræsentantskabsmødet vil programmet blive forsøgt lagt således, at man med fuldt udbytte kan deltage i blot de 2 af de 3 dage, altså fredag-lørdag eller lørdag-søndag, men alt nærmere herom vil komme til at fremgå af indbydelsen.

Til landsmesterskaber i bordtennis

i Ollerup 21.-22. februar 1959

Anmeldelsesfristen er ved at udløbe medens disse linjer skrives, så facts om deltagelsen når vi næppe at få med i denne omgang!

Men ellers er der nok grund til at fastslå, at DFIF's bordtennismesterskaber i år vil finde sted under så festlige forhold som vel tænkeligt, nemlig i Idrætshøjskolen i Ollerup!

Lørdag aften afvikledes traditionelt holdmesterskaberne, og om søndagen går det løs fra tidlig morgen. Deltagerne i holdmatcherne kan overnatte på gymnastikhøjskolen, medens de, der alene skal være med i de individuelle rækker om søndagen, må overnatte i Svendborg.

Til håndboldstævne

i Odense den 24. maj 1959

Det på repræsentantskabsmødet nedsatte udvalg, der skulle undersøge mulighederne for også at lade håndboldspillet „komme frem i lyset“ indenfor Dansk Firmaidræts Forbund, er nået så langt, at man har sikret sig baner i passende antal søndag den 24. maj i Odense. — Et naturligt sted at starte, ikke mindst da N. Chr. Thomsen, der er primus motor i denne sag, bor i denne by.

Det varer næppe længe, før lokalorganisationerne hører nyt om denne sag, og det vil sikkert fremme sagen, om de interesserede by-organisationer allerede nu ville sætte sig i forbindelse med N. Chr. Thomsen, adr. Gotersvej 11, Odense, og meddele ham, at man har hold — såvel herre som/eller damehold — der vil være interesseret i at deltage. Som vedtaget på repræsentantskabsmødet vil deltagelsen i dette håndboldarrangement i hvert fald i år ske helt på de deltagende holds (eller deres organisations) egen regning — men dette bør ikke holde nogen tilbage

— thi i så fald bør man minde om, at på samme måde startede man i sin tid i både fodbold og bordtennis inden for DFIF!

Der er ingen tvivl om, at blev et sådant arrangement — DFIF's landsmesterskaber i håndbold — fremover en tilbagevendende begivenhed, ville dette være et godt incitament for det lokale håndbold-arbejde (der naturligvis fortsat skal og må være det væsentlige!), især hvis de lokale turneringer kunne lægges således tilrette, at det blev vinderholdene, der gik videre til slutkampene om årets DFIF-mesterskaber!

Fodbolden venter...

Det er „inde-fodbold“-tider i denne tid! Fra alle kanter har man hørt om stævner (og det ville have været morsomt at kunne fortælle lidt mere om dem, der allerede er afviklet!) — Rekordene har indtil videre FKBU, der til sin turnering havde over 90 hold — og et arrangement, der strakte sig over 5 hele aftener i Idrætshuset! Også i Kolding har der været et stort stævne med deltagelse fra hele den nederste halvdel af Jylland — og i Svendborg er man ved at gøre klar til sit „internationale“ stævne, der afvikles søndag den 1. marts! Alt det er vældig morsomt og spændende... men som *Hans Thomsen* siger: det har ikke spor med fodbold at gøre...!

Om sommerens „rigtige“ fodbold fortæller samme Hans Thomsen, at man — d. v. s. DFIF's fodboldudvalg, d'herrer *Hans Thomsen* — *Aage Jensen* og *Carsten Sørensen* — mødes inden længe for „at kikke på tingene“ og bl. a. undersøge mulighederne for at imødekomme nogle af de ønsker, der i så henseende kom frem på repræsentantskabsmødet, f. eks. at indledende kampe evt. skulle afvikles som aftenkampe! „Man hører fra os“, siger Thomsen — og indtil da gælder det de lokale turneringer! God fornøjelse!

KFIU indbyder badmintonspillere til åben turnering

Gennem en række år har KFIU arrangeret en „åben badmintonturnering“ specielt for folk indenfor DDSG&I og DFIF. I år afvikles denne turnering skærtorsdag og langfredag i KFIU's idrætsanlæg „Knuthenborghallen“ i København.

Indbydelse er tilsendt alle DFIF's organisationer, idet man mener, at selvom lokalorganisationerne ikke har badmintonspillet på sit program, skal der nok både være klubber, hvis medlemmer i fællesskab dyrker dette dejlige spil, og klubber, der har enkeltmedlemmer, der andre steder dyrker „fjerbolden“ — og det er sådanne spillere, der gerne skulle høre om denne firmaidrættens egen badmintonturnering — og evt. få lyst og mod til at deltage!

— Fra gammel tid gælder den regel i dette arrangement, at mesterrækkespillere indenfor DBF ikke må deltage i turneringen, hvilket skulle sikre, at helt galt skulle det aldrig gå en deltager — men omvendt skal det dog siges, at rene begyndere er det ikke, der kæmper om de flotte pokaler! Det ville være vældig morsomt,

Dansk Firmaidræts Forbunds nytårskort var en fiks fornyelse af det traditionelle billede af årets „Hersholt-pokal“-vindere! Tegneren Brøndum præsenterede årets overraskelse fra Esbjerg på en særdeles lunefuld måde — kun i Ålborg har man måske fundet tegningen mindre morsom, men man må deroppe troste sig med, at det gik andre lige så slemt som det på billedet går dem!

synes man i KFIU, om man også fik gæster fra firmaidrætsklubber rundt i landet — de vil være velkomne — og blive behandlet derefter!

Friskt initiativ fra Svendborg - på skyttefronten!

Omkring nytår tog *Svendborg Firma Sports* skytteafdeling et friskt initiativ, som alle synes at skulle få glæde af!

Man indbød firmaidrætsklubber og organisationer med skydning på programmet til en korrespondancematch med 10 mands hold — og det kan nu fortælles, at der ialt meldte sig 21 hold! Heraf endda 5 fra Sverige og 6 fra Norge! Her til videre 1 hold fra FKBU — og hele 8 hold fra KFIU! Arrangørerne stiller naturligvis selv med 1 hold — der får nok at se til!

I al stilhed har firmaidrættens som en samlet organisation altså her med Svendborg som initiativtager taget „nyt land ind“ — og det skal blive morsomt at følge denne ganske specielle dyst i dens videre forløb. Og selvom der skulle blive en smule „begyndervanskeligheder“, bør den gode idé absolut følges op fremover! Vi gratulerer her „Svendborg“ med den gode idé — og ønsker dem held og fremgang i dette „inter-nordisk-firma-idræts-skytte-arbejde“!

Et festligt nytårskort

1/1 sk.

Er firmasporten det vigtigste?

I „Firmasport“s januar måned findes en artikel signeret „A. A.“. Da disse bogstaver står for A. Agerbæk — DFIF's formand — og da artiklen iøvrigt rummer meget godt, bringer vi den hermed, således at større kredse kan få gavn af den:

Knud Lundberg, der ellers i Social-Demokraten's HJØRNE af sporten plejer at boltre sig i betragtninger over, hvorledes vi skal bære os ad med at vinde den eller den landskamp — inden kampen — for derefter når vi har tabt den at udbrede sig over, hvorfor vi nu tabte, har juleaftens dag begået en artikel i samme hjørne, som vi mener har interesse for de af vore medlemmer, der ikke har haft lejlighed til at læse den.

Vi citerer:

I Norge gør man sig mange og prisværdige anstrengelser for at få placeret idrætten fornuftigt i samfundslivet. Statens Idretts- og Helsekontor (hvis leder er den tidligere AIF leder kontorchef Rolf Hofmo. Red.) står bag ved en masse små publikationer, der orienterer om forskellige spørgsmål på dette vigtige område.

Den sidste er en lille bog af idrætslægen Otto Johansen: *Idrett og alder*. Den bringer enkelte nyheder, men bør især have ros, fordi den har givet en sammenfatning af hele dette spørgsmål — som man jo desværre ikke alle vegne ser ens på.

Det er jo f. eks. en gammel overtro, at man må holde op med at dyrke sport, når man er fyldt 30. Så er man blevet for gammel til det pjat.

Denne overtro tager Otto Johansen hårdt fat på. Som læge gør han opmærksom på en række almindelige aldersforandringer. Men ingen af dem forhindrer os i at drive sport. Desværre er der for mange af os, der standser, så snart vi føler, at vi bliver ringere. Så snart man ser sine personlige resultater gå ned ad bakke, bliver man for deprimeret til at fortsætte.

Man skal lege videre.

Men netop på dette alderstrin har man særlig brug for idrætten. Det er i disse år, vi

lægger os ud og på anden måde lægger grunden til det forfald, der i det lange løb ikke kan begrænses til den fysiske ydeevne. På den tid gælder det om at finde jævnbyrdig modstand — og lege videre.

For som vort samfund udvikler sig, giver det os ringere og ringere mulighed for at bruge vor krop i det daglige — hvis vi altså ikke selv opsøger motionen på idrætspladserne.

Det er ikke bare de ældre aldersklasser, der får mindre motion i dag. Man skulle ellers tro, at de mange nye sportsanlæg ville give ungdommen bedre muligheder for at holde sig i fysisk form.

Men det er ikke tilfældet. Man har undersøgt rekrutterets fysiske ydeevne — deres kondition, om man vil — op gennem årene ved det norske militær, og nået det sørgelige resultat, at for en årrække siden var den, målt med de samme prøver, 50% bedre end nu.

Standarden har været jævnt faldende, og der er desværre ingenting der tyder på, at vi har nået bunden.

Udviklingen går den gale vej.

Derfor har idrætten en stor og uløst opgave: *At trække alle dem, der har brug for det, ud på sportspladsen.*

Men rundt omkring i verden går udviklingen den gale vej. Der bliver færre og færre idrætsmænd — bedre og bedre betalt ganske vist — og flere og flere tilskuere. Det er ikke toppræstationerne, der betyder noget for folkesundheden, men det er den idræt, som kan få de fleste mulige i tale. Som aktive.

Det er derfor Otto Johansen mener — og jeg kan kun give ham ret — *at Firmasporten på langt sigt er det vigtigste.*

(Understregningerne foretaget af os). K.L.

☆

Det er ingen hemmelighed for os, der gennem en lang årrække har beskæftiget os med firmaidrætten, at man både rent organisatorisk og propagandamæssig er forud for os i såvel Norge som Sverige. Vi kan dersom Lundberg ønsker det, give ham adskillige tips til artikler om firmaidrætten i sit HJØRNE, som kunne

tjene til oplysning om det arbejde der gøres, både i vore broderlande og herhjemme.

Det er jo først i de senere år, at firmaidrætten har taget det helt store opsving, og fra mange sider er blevet anerkendt som et ikke uvæsentligt led i dansk idræt.

At firmaidrætten stadig står udenfor, når talen er om en samling af al dansk idræt, skyldes udelukkende, at enkelte specialforbund ser det som deres opgave at holde firmaidrætten udenfor den samlede enhed.

I Norge har man derimod indset betydningen af firmaidrættens tilknytning til Norges Idrætsforbund, og firmaidrætten er der optaget som et specialforbund, på lige fod med de øvrige specialforbund. Man har samtidig gennem Statens Idræts- og Helsekontor, som i Norge har bevillende myndighed, givet firmaidrætten økonomisk mulighed for at sætte ind i idrætsarbejdet på sådanne felter, som naturligt hører hjemme under bedriftsidrætten, som firmaidrætten benævnes i Norge.

Dette har bl. a. medført, at man har kunnet sætte ind med en propaganda for nye motionsprægede idrætsgrene, som i høj grad henverder sig til idrætsfolk, der er kommet ud over den første ungdom. Man har senest i nøje samarbejde med lægerne optaget idræt for handicappede på programmet, ligesom det skal nævnes, at lægeundersøgelse er obligatorisk for deltagere indenfor firmaidrætten.

Vender vi os til vort broderforbund på den anden side af sundet, møder vi der en aktivitet for at bringe idrætten ud til alle, som kun er mulig, fordi man i Sverige har indset, at uden den fornødne økonomiske baggrund er dette ikke muligt. Alene til propaganda, kursusvirksomhed og administration får Svenska Korporation-idrætsförbundet for 1959 et tilskud af tipsmidlerne på 600.000 kr.

Det har derfor været muligt for Korpen — som firmaidrætten populært kaldes i Sverige — at afholde store kurser til uddannelse af ledere for Kontor- og Industrigymnastik, Husmodergymnastik og senest for ledere af gymnastik for handicappede, således at disse sidste, gennem et intimt samarbejde med lægerne, kan føres tilbage til et normalt arbejds- og samfundsliv.

I 1958 kunne det store svenske forsikrings-selskab FOLKSAM fejre jubilæum, og i den anledning stilledes der et meget betydeligt beløb til rådighed under devisen „din egen hæl-sas smed“ Helsoåret 1958. Dette gjorde det muligt for Korpen, i samarbejde med nogle af Sveriges store landsorganisationer bl. a. den faglige, at iværksætte en landsomfattende propa-ganda, for at få folk ud til en motionspræ-get idræt under en eller anden form, og man

har derigennem aktiviseret tusinder, som idræt-ten ellers aldrig havde fået i tale.

I modsætning hertil skal blot nævnes, at da firmaidrætten for nogle år siden ønskede at gøre et stykke arbejde for Kontor- og Indu-strigymnastikken, som vi mente var en naturlig opgave for firmaidrætten, var det ikke muligt at få danske forsikrings-selskaber til blot at financiere en pjece, der skulle propagandere for denne sag. Vi måtte selv bekoste denne, og skønt der i mange kredse var interesse for sagen, måtte man lade den falde, da vi ikke økonomisk var i stand til at følge den op.

Dette viser, at vi også her i Danmark kunne tænke os at tage opgaver op, ikke alene for de idrætsfolk, der mener, at de er færdige indenfor den mere konkurrencebetonede idræt, men dog alligevel gerne vil lege lidt med et godt stykke tid endnu, ligesom der også er andre områder, hvor det drejer sig om at få de men-esker ud på idrætspladserne, som det ikke lykkedes for de respektive specialforbund at få i tale.

Det kræver imidlertid, at firmaidrætten får den rigtige placering i dansk idræt, og ikke mindst hos de bevillende myndigheder, der selv om de efterhånden har indset dens beret-tigelse, endnu ikke har placeret den på lige fod med den øvrige idræt. Hertil kommer jo også, at firmaidrætten ikke har de samme ind-tjeningsmuligheder som flere af specialforbun-dene.

Når Knud Lundberg derfor slutter sin ar-tikel med at erklære, „at firmaidrætten på langt sigt er det vigtigste“ vil vi endda være så beskedne at mene „at firmaidrætten på langt sigt er mindst lige så vigtig som den decide-rede konkurrenceidræt og derfor bør have den placering indenfor dansk idræt, som den ifølge hele sagens natur er berettiget til.

A. A.

DANSK FIRMAIDRÆT

Redaktion: H. Grønkjær,

Torsvang 56, Lyngby, telf. 87 13 33

Dette nummer afsendt til organisationerne 9. febr. 1959

Trykt i Kjellins Eff.s Bogtrykkeri, København

DANSK FIRMAIDRÆTS FORBUND

(stiftet 20. januar 1946)

Tilsluttede organisationer

Ålborg Firmasport

Adresse: Harry Petersen, Himmerlandsgade 5, Ålborg. Klubantal: 42.

Firmaernes Fodbold Forbund, Århus

Adresse: Hans Thomsen, Skanderborgvej 3, Århus. Klubantal: 57.

Brønderslev Firma-Sport

Adresse: Palne Berthelsen, Smalbyvej 53, Brønderslev. Klubantal: 28.

Danske Jernbaners Idræts- og Fritidsforbund

Adresse: Henry Klein, Brydes Alle 15, København S. Klubantal: 42.

Dansk Textil Idræt

Adresse: N. Chr. Thomsen, Gotersvej 11, Odense. Klubantal: 28.

Esbjerg Fagturnering

Adresse: Kaj Randrup, Spangsberggade 53, Esbjerg. Klubantal: 12.

Esbjerg Firma Idræt

Adresse: Karl Randrup, Spangsbjergvej 53, 1., Esbjerg.

Fredericia Fag- og Firma Idrætsforbund

Adresse: E. Brandt Olsen, Købmagergade 48, Fredericia. Klubantal: 20.

Haderslev Etat- & Firmafodbold

Adresse: A. E. Jensen, Hjortebrovej 5, Haderslev. Klubantal: 12.

Herning Firma Idræt

Adresse: Sv. Gunnar Bækgaard, Vesteralle 4, Herning. Klubantal: 15.

Hjørring Firma Sport

Adresse: Alfred Olsen, Bispevænget 7, Hjørring. Klubantal: 22.

Firmaernes Idræts-Forbund i Horsens

Adresse: Knud B. Jensen, Claus Cortsensgade 7, Horsens. Klubantal: 29.

Kolding Firma Sport

Adresse: Aage Christensen, Blæsbjerggade 29, 1., Kolding. Klubantal: 25.

Firma Klubbernes Boldspil Union, Kbhvn.

Adresse: E. Kjærgaard Kristensen, Englandsvej 78, 1., København S. Klubantal: 147.

Københavns Funktionær Idræts Union

Adresse: H. Grønkjær, Torsvang 56, Lyngby. Klubantal: 72.

Køge Firma-Bold

Adresse: Hans J. Hansen, Yderholm pr. Lellinge. Klubantal: 16.

Lyngby-Tårnbæk Firma Union

Adresse: Chr. Elnef, Vinkelvej 34, Lyngby. Klubantal: 15.

Nyborg Firma Sport

Adresse: H. Dalager, Ludvig Hansensvej 10A, Nyborg. Klubantal: 4.

Firma-Klubbernes Sammenslutning, Odense

Adresse: Egon Nielsen, Saxovej 94, Odense. Klubantal: 25.

Postens Idrætsforbund i Danmark

Adresse: H. J. Jervild, Parkvej 12, Aalborg. Klubantal: 31.

Slagelse Firma Sport

Adresse: Willy Jensen, Smedegade 24 A, Slagelse. Klubantal: 12.

Svendborg Firma Sport

Adresse: Ejgon Bertelsen, Porthusvej 38, Svendborg. Klubantal: 18.

Vejle Firma Sport

Adresse: Holger Schmidt, Mindegade 20, Vejle. Klubantal: 12.

Bestyrelse

Formand: bestyrer A. Agerbæk, Smyrnavej 32, 4. København S. Telf. Am. 4843.

Kasserer: inspektør H. Agerskov Pedersen, Vigerslevalle 118, Valby. Telf. Va. 1432.

Sekretær og næstformand: kontorist Rich. Janner, Englandsvej 38 C, Kbh. S. AM 4773 u. Assistent Svend Aagaard, Silkeborgvej 32, Århus.

Stationsbetjent Ejgon Bertelsen, Porthusvej 38, Svendborg. Telf. 1798.

Telefonarbejder Axel Dyrvold, Tage Hansens Gade 11, Århus. Telf. 3 37 36.

Fuldmægtig H. Grønkjær, Torsvang 56, Lyngby. Telf. 87 13 33.

Bogholder Axel E. Jensen, Hjortebrovej 5, Haderslev. Telf. 24340.

Håndværker Hans Thomsen, Skanderborgvej 3, 4., Århus. Telf. 43732.

Fodboldudvalg

Formand: Hans Thomsen, Skanderborgvej 3, Århus. Telf. 43732.

Sekretær: Carsten Sørensen, Bellmannsgade 14, København Ø. Telf. Ry. 8446.

Aage Jensen, Smyrnavej 12, 1., København S. Telf. Am. 863.

Bordtennisudvalg

Formand: Ejgon Bertelsen, Porthusvej 38, Svendborg. Telf. 1798.

Sekretær: Knud O. Andreasen, Islandsvej 40, Hjørring. Telf. 1888.

Turneringsleder: Poul Larsen, Tikøbgade 8, 4., København N. Telf. Ta. 7759.

Ordensudvalg

Grosserer V. Ulf Andersen, København. Pakhusformand Axel Lund-Sørensen, Århus. Korrespondent Gert Jørgensen, København.

Lovudvalg

Afdelingsing. Aa. Gelmark-Sørensen, Kbh. Revisor H. Christiansen, Svendborg.